

πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε
 ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὄν, ἂν ὄντως
 5 φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων
 εὐδαιμόνων.

Z

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις
 εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζεω δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν
 10 αὐτὴν ἣν εἶχεν καὶ Δίῳν, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ
 324 μοι, καθ' ὅσον οἶός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν
 δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, σύμφημι κοινω-
 νήσειν, εἰ δὲ μή, βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἡ
 ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζω ἀλλ' ὡς
 5 εἰδῶς σαφῶς εἴποισ' ἂν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Συρακούσας
 ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς, Δίῳν εἶχε
 τὴν ἡλικίαν ἣν τὰ νῦν Ἰππαρίνος γέγονεν, καὶ ἦν ἔσχην
 b τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι
 δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας·
 ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις θεῶν καὶ τούτου εἰς τὴν αὐτὴν
 δόξαν περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειεν.
 5 τίς δ' ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι
 νέῳ καὶ μὴ νέῳ, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἔπαθον· ᾤθην, εἰ
 θάπτον ἑμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως
 c εὐθὺς ἰέναι. καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων
 τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας

d 4 ἂν ὄντως] εἰν ὀρθῶς Eus. d 9 ἐπεστείλατέ μοι in marg. A²:
 in textu ἐπεστείλατε sed ε (post π) et τ ex emend. A², μοι s. v. A²
 a 1 λόγῳ Z et φ s. v. A² O²: λόγοις A O a 3 βουλεύσεσθαι O²
 (σ s. v.): βουλεύεσθαι A O b 3 ὥστε A² (τ s. v.) O²: ὡς γε A O
 αὐτὴν in marg. O²: αὐτῶν A O

λοιδορουμένης μεταβολή γίνεται, καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς καὶ πευτήκοντά τινας ἄνδρες προύστησαν ἄρχοντες, ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραεῖ—περὶ τε ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων 5 ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει—τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δὴ τινας οἰκείοι d τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθὺς ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος· ῥῆθην γὰρ αὐτοὺς ἕκ τινος ἀδίκου βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, 5 ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν ροῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὄρων δῆπου τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδείξοντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν—τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἂν e αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινα τῶν πολιτῶν μεθ' ἐτέρων ἔπεμπον, βία ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε βούλοιο εἴτε 325 μὴ· ὁ δ' οὐκ ἐπέιθετο, πᾶν δὲ παρεκιδύνευσεν παθεῖν πρὶν ἀνοσίῳ αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινῶν—ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἴ τι' ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρά, ἔδυσχέρανά τε καὶ ἐμαντὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ 5 πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἢ τότε πολιτεία· πάλιν δὲ βραδύτερον μὲν, εἵλκεν δέ με ὅμως ἢ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. ἦν οὖν b καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις πολλὰ γιγνόμενα ἃ τις ἂν δυσχεράνειεν, καὶ οὐδὲν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τιῶν τισιν μείζους ἐν μεταβολαῖς· καίτοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικείᾳ. κατὰ δέ τινα 5 τύχην αὖ τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντές

d 2 καὶ δὴ καὶ O²: καὶ δὴ A O d 7 ὄρων] ὄρω ci. Stephanus
 χρυσὸν A O: χρυσὴν A² (ἢ s. v.) O² a 4 καὶ εἴ τι' ἄλλα A² (v
 s. v.) O¹: καὶ εἴ τι ἄλλα A et (ut vid.) O: γρ. καὶ εἴ τι ἄλλα in marg.
 A³O² a 6 πᾶσα ἢ τότε A² (add. sign. transp.) O²: τότε ἢ
 πᾶσα A O a 7 βραδύτερον] βαρύτερον vel βαθύτερον (ut vid.)
 pr. A O b 6 ἐταῖρον A²: ἕτερον A

- τινες εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπι-
 c βαλόντες καὶ πάντων ἤκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς ἀσεβῆ
 γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ ἀπέκτειναν
 τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ
 ἓνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν
 5 αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
 πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς νόμους γε καὶ ἔθνη, ὅσῳ
 μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθε προύβαινον,
 τοσοῦτ' ἡλιώτερον ἐφαίνεται ὀρθῶς εἶναι μοι τὰ πολιτικά
 d διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἐταίρων πιστῶν
 οἶόν τ' εἶναι πράττειν—οὐδ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές,
 οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἡθεσιν καὶ ἐπιτηδεύμασιν
 ἢ πόλις ἡμῶν διωκεῖτο, καινοὺς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν
 5 κτᾶσθαι μετὰ τινος ῥαστώνης—τά τε τῶν νόμων γράμματα
 καὶ ἔθνη διεφθείρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με,
 e τὸ πρῶτον πολλῆς μεστὸν ὄντα ὀρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ
 κοινά, βλέποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὀρῶντα πάντη
 πάντως, τελευτῶντα ἰλιγγίαν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀπο-
 στῆναι μὴ ποτε ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ
 326 δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐτὴν περι-
 μένειν αἰεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν τῶν
 νῦν πόλεων ὅτι κακῶς σύμπασαι πολιτεύονται—τὰ γὰρ τῶν
 νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ παρασκευῆς
 5 θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης—λέγειν τε ἠναγκάσθην, ἐπαινῶν
 τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης ἔστιν τά τε πολιτικά
 δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ
 b λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων
 ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ
 τὸ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν ἕκ τινος μοίρας θείας
 ὄντως φιλοσοφήσῃ.
- 5 Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν

b γ ἐπιβαλόντες A O : ἐπιβάλλοντες O² e 4 μὴ ποτε A² (μὴ in
 marg.) O² (μὴ s. v.) : πῆ ποτε A O γρ. περὶ τε αὐτὰ ταῦτα in marg.
 A² cum O² : περὶ τὰ αὐτὰ A O

ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτη λεγόμενος αὐτῷ βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσεν, δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιμπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο—οὐχ οὕτως θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται—σώφρων δὲ αὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι, καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη, πόλις τε οὐδεμία ἂν ἡρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὐστινασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὐτῶν δεῖν γίνεσθαι πλὴν ἐς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοοῦμενος, εἰς Συρακούσας διεπορεύθην, ἴσως μὲν κατὰ τύχην, ἔοικεν μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειπτόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δὲ μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε τὸ δεύτερον συμβουλευόντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳνι τότε ἰέφ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ συμβουλευόν, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳν

b8 ἡμέ| ÷ ÷ ras A c1 τούτῳ . . . τῷ βίῳ Stephanus (*quae comitantur huius vitae Cicero*): τούτων . . . τῶν βίων libri
 A O: οὐθ' O² (πάντα τὰ ἀντίγραφα καὶ τὸ τοῦ πατριάρχου διὰ τοῦ χ in marg. O) c3 οὐχ
 c5 μελλήσαι A O c6 ἡρεμήσαι A O d2 ἐς
 re vera A d3 πόλεις A O: πόλεις εἰς A² (εἰς s. v.) O² e2 βάλ-
 λεσθαι (ut vid.) pr. A e4 ἔτι A² (s. v.) O²: om. A O u1 τὴν
 τότε A² O² (ἡ s. v.): τῶν τότε A O: τῶν τότε τὴν (τὴν s. v.) A³ O²

μὲν γὰρ δὴ, μάλ' εὐμαθῆς ὦν πρὸς τε τᾶλλα καὶ πρὸς τοὺς
 τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους γενομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν
 b καὶ σφόδρα, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὦν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ
 τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησεν διαφερόντως τῶν πολλῶν
 Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς
 τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἡγαπηκώς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς
 5 περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου
 τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διενόηθη μὴ
 μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ἦν
 c αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχει, ἐγγιγνομένην δὲ αὐτὴν
 καὶ ἐν ἄλλοις ὄρων κατενόει, πολλοῖς μὲν οὐ, γιγνομένην δ'
 οὖν ἐν τισιν, ὦν καὶ Διονύσιον ἠγήσατο ἕνα γενέσθαι τάχ'
 ἂν συλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν
 5 τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀμήχανον
 ἂν μακαριότητι συμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὲ τούτοις φήθη
 δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ
 d κωωνὸν τούτων, μεμνημένος τὴν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνου-
 σίαν ὡς εὐπετῶς ἐξηργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ
 καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὲ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο
 ἐν Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ
 5 σφαγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν
 εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύ-
 σιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἦκειν ὅτι τάχιστα ἐκ
 e παντὸς τρόπου, πρὶν τινας ἄλλους ἐντυχόντας Διονυσίῳ ἐπ'
 ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι. λέγων δὲ
 τάδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. Τίνας γὰρ καιροὺς,
 ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ
 5 τύχῃ; καταλέγων δὲ τὴν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας
 328 καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητά καὶ τὴν
 ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι

a 7 γενομένους A O: λεγομένους O² c 4 αὐ τοῦ] αὐτοῦ A
 c 6 ἂν Λ² (s. v.) O²: om. A O d 3 νῦν εἰ O²: νυνὶ A O e 3 γὰρ
 om. A cum pr. O (τὸ γὰρ ἐν τισιν οὐ φέρεται in marg. O)

σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους
ὡς εὐπαρακλήτοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον αἰ
λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοί τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, 5
ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ
τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων
συμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα ἦν ταυτὰ b
τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν
περὶ τῶν νέων, ὅπῃ ποτὲ γενήσοιτο, εἶχεν φόβος—αἱ γὰρ
ἐπιθυμῖαι τῶν τοιούτων ταχεῖαι καὶ πολλάκις ἐαυταῖς ἐναντίαι
φερόμεναι—τὸ δὲ Δίωνος ἦθος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι 5
φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν
μοι σκοπομένῳ καὶ διστάζοντι πότερον εἴη πορευτέον καὶ
ὑπακουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, εἴ ποτέ τις τὰ δια-
νοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, c
καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πείσας γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα
ἐξεργασμένους ἐσοίμην ἀγαθὰ. ταύτη μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε
καὶ τόλμῃ ἀπήρα οἴκοθεν, οὐχ ἢ τινες ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰ-
σχυρόμενος μὲν ἐμαντὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἐμαντῶ 5
παντάπασι λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδεὶος
ἂν ποτε ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον
μὲν τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρίαν ἐν κινδύνοις ὄντως d
γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπεσὼν ὑπὸ
Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ' ἡμᾶς φεύγων
καὶ ἀνέροιτο εἰπών· “³Ω Πλάτων, ἦκω σοι φυγὰς οὐχ ὄπλι-
τῶν δεόμενος οὐδὲ ἰππέων ἐνδεὴς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι 5
τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πειθοῦς, ἢ σὲ μάλιστα ἠπι-
στάμην ἐγὼ δυνάμειον ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ
δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρίαν ἀλλήλοις
καθιστάται ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ e

a 6 τοῦ τοὺς O² : τούτους A O b 1 παρακελεύματα fecit a (σ
s. v.) b 5 ἦθος in marg. A¹ O² : om. A O b 7 εἴη] ἂν εἴη a
(ἂν s. v.) καὶ ὑπακουστέον in marg. A¹ O² : om. A O c 3 ἐξ-
ειργασμένους A sed εἰ in ras. et aliquid erasum post σ (ἐξεργασαμενος
fuisse videtur) c 4 ἀπήρα A c 6 λόγος] λόγῳ al. : λόγους
Hermann

καταλιπὼν Συρακούσας ἐνθάδε πάρεμι. καὶ τὸ μὲν ἔμὸν
 ἔλαπτον ὄνειδός σοι φέρει· φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάζεις
 αἰεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς
 5 οὐ προδέδοται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονεν;
 329 καὶ Μεγαροῖ μὲν εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δῆπου
 ἄν μοι βοηθὸς ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἄν φανλότατον
 ἡγοῦ σαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ
 μέγεθος διὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶει δόξαν
 5 κακίας ἀποφενξείσθαι ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει." λεχθέν-
 των δὲ τούτων τίς ἄν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπό-
 κρισις; οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε
 b ὡς οἶόν τε ἀνθρώπῳ μάλιστα, διὰ τε τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν
 τὰς ἑμαυτοῦ διατριβάς, οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα
 δοκοῦσαν οὐ πρέπειω τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν
 τε ἑμαυτὸν ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου
 5 ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἄν,
 εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέ-
 σχον κακῆς. ἐλθὼν δέ—οὐ γὰρ δεῖ μηκύειν—ἠῦρον
 στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ σύμπαντα καὶ διαβολῶν
 c πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμνον μὲν οὖν καθ' ὅσον
 ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἶός τ' ἦ, μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ
 Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι,
 σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὲ ἢ
 5 Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφοβούμεθα μή τινα
 ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς·
 περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διήλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς
 τεθυεὼς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τούτων ὡς πάντων τῶν τότε
 d γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰσθανόμενος πάντα ἡμᾶς οὕτω

a 1 μεγαροῖ Λ (sed oī in ras.) a 5 ἀποφενξείσθαι A (sed εἰ in ras.)
 καὶ A O : γε καὶ O² b 1 ἀνθρώπῳ pr. A et fecit O² (ωι s. v.) :
 ἀνθρωπον fecit A² cum O διὰ τε τὰ A⁴ (τὰ s. v.) : διὰ τε A O : διὰ
 τὰ O² (à s. v.) b 3 λόγοις in marg. A³ O² : om. Λ O b 4 τε]
 δὲ O² (δ s. v.) b 8 τὰ A² (s. v.) O² : om. A O c 2 ἦ] ἦι A
 (ν s. v. a) O : ἦν O² c 3 Δίωνα] δίωμι A c 8 τούτων ὡς
 A (sed add. sign. transp.) pr. O : ὡς τούτων vulg.

διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μείζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό
 τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανεν, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ
 παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως
 μένειν· ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν 5
 οὐδέν, τὸ δὲ μένειν—διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι.
 τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμειγμένοι ἀνάγκαις
 εἰσίν—ὁ δὴ μηχανώμενος διεκώλυνέ μου τὸν ἔκπλουν, εἰς e
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν εἰς ἔτι με
 ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διουσύσιον, ἀλλ' οὐδ'
 εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστειλεν,
 οὔτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις 5
 ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιεῖδέν με μόνον ἐκπορευόμενοι,
 ὅς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διουσύσιον πάλιν ἀπ-
 ἤγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοῦναυτίου ἢ
 τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διουσύσιος θαυμαστῶς ὡς 330
 ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχεν δὴ πῶς; τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν.
 ἡσπάζετο μὲν ἀεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν
 τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους συνοσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν
 μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβούλετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως 5
 μᾶλλον ἢ κείνον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονικεῖ πρὸς τὸ τοιοῦτον·
 ἢ δ' ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὥκνει
 ὡς δὴ μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων b
 οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῃ παραποδισθῆι καὶ Δίω
 δὴ πάντα εἶη διαπεπραγμένους. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἢπερ ἀφικόμεν, εἴ πως 5
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημίας
 τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα συνέβη γενόμενος. μετὰ c

d₃ τὸν ΑΟ: αὐτὸν Α³ (αὐ s. v.) Ο² e₇ δs Ο²: ὡς ΛΟ
 e₈ διηγγελμένον] διηγγελμένου Α b₁ ὡς ΑΟ: γρ. ἴσως Α² Ο²
 b₅ ἢπερ Α (sed ἢ in ras.) b₆ ἐνίκησεν Α (sed ί in ras.)
 b₈ ἐπιδημίας Α Ο: ἐπιδημήσεως Ο²

δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου· ὦν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια, ὑμῖν πρῶτον μὲν συμβουλευσας ἅ
 5 χρῆ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι, τῶν ἐπανερωτῶντων ἕνεκα τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι συμβαίῃη λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε ἐγώ—

Τὸν συμβουλευόμενον ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ δίαιταν διαιτω-
 d μένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ἄλλο τι χρῆ πρῶτον μὲν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἤδη παρανεῖν· μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύγοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιοῦτου συμβουλῆς ἀνδρα τε ἡγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν, τὸν δὲ ὑπο-
 5 μένοντα τούναυτίον ἀνανδρόν τε καὶ ἀτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐτῆς εἰς εἷη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας συμβου-
 e λευοῖτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντας τὸ τοῖς τοιοῦτοις συμβουλεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προ-
 331 αγορεύουσιν δὲ τῷ συμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν εἶναι καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανομένῳ εἶναι κινή, ταῖς δὲ βουλήσεσιν καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντας συμβουλεύειν κελεύειν, τίνα τρόπον γίγνεται ἂν ῥᾶστά τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα συμβουλὰς τοιαύτας ἡγοίμην ἂν ἀναν-
 5 δρον, τὸν δ' οὐκ ὑπομένοντα ἀνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς μοι συμβουλεύηται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινὶ τρόπῳ δοκῇ ζῆν ἢ συμβουλεύσαντος ἂν ἐθέλειν

c 4 μὲν] ἐν τισιν ὠβελίσται O d 1 ἄλλο τι] ὅτι Hermann: ἀλλ' ὅτι Schneider μὲν A O: μὲν αὐτόν O² d 4 ἰατρικόν A O: ἰατρόν A² O² (ὅν s. v.) d 7 πορευομένης O²: πορευόμενος A O a 2 ὑπηρετοῦντας A O: ὑπηρετοῦντα vulg. κελεύειν] κελεύουσι scr. recc. a 4 ἐν ἄλλῳ οὕτως· τὸν μὲν μὴ ὑπομένοντα συμβουλὰς τοιαύτας, ἡγοίμην ἂν ἀνανδρον· τὸν δ' ὑπομένοντα, ἀνδρα in marg. A³ O² ἂν om. in textu A: habet in marg. A³

πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως συμβουλευέω καὶ
 οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπανσάμην. ἔὰν δὲ μὴ συμβου-
 λεύηταί μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλευόντι δηλὸς ἢ μηδαμῆ 5
 πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι συμ-
 βουλευέσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν ὑὸς ἦ μου. δούλω δὲ
 συμβουλευέσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην·
 πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι μὴ c
 νόσφ' παραφροσύνης ἐχομένους, ἔὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι
 βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι
 μάτην νουθετοῦντα μήτε διὴ κολακεύοντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς,
 πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα ἅς αὐτὸς ἀσπαζόμενος 5
 οὐκ ἂν ἐθέλοισι ζῆν. ταῦτόν δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ
 διανοούμενον χρῆ ζῆν τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ
 καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεῦεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως d
 ἐρεῖν μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας
 μεταβολῆς μὴ προσφέρειω, ὅταν ἄνευ φυγῆς καὶ σφαγῆς
 ἀνδρῶν μὴ δυνατὸν ἦ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ
 ἄγοντα εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. 5

Κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν συμβουλευέομαι,
 συνεβούλευον δὲ καὶ Διονυσίω μετὰ Δίωνος, ζῆν μὲν τὸ
 καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅτι μάλιστα
 ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἐταίρους κτήσεσθαι, e
 ὅπως μὴ πάθοι ἄπερ ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὃς παραλαβὼν Σικελίας
 πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορθη-
 μένας, οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας πολιτείας ἐν ἐκάσταις
 καταστήσασθαι πιστὰς ἐταίρων ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ 5
 ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέν τε αὐτὸς νεω- 332
 τέρους ὄντας, ἕκ τε ἰδιωτῶν ἄρχοντας καὶ ἐκ πενήτων πλου-
 σίους ἐπεποιήκει διαφερόντως. τούτων κοινῶν τῆς ἀρχῆς

b 7 γρ. υἱὸς ἦ μου. δούλω A³ et sic corr. O: υἱὸς ἦ δημοδούλω et
 δημοδούλω, γρ. δούλω in marg. O² c 4 γε A² (γ s. v.): τε Λ
 d 2 γρ. πατρίδι πολιτείας A³: πατρίδι πολιτείας A d 3 ὅταν] ὅ τ'
 ἀλλαχοῦ οὐ κεῖται O φυγῆς A O: φυγῶν A² O² (ῶν s. v.) d 7 μὲν
 τῷ] μέντοι A O: μέντοι τὸ vulg. e 1 κτήσεσθαι A O e 5 πιστὰς
 A³ (marg.) O²: om. A O d 7 ποθεν A: δή ποθεν O

οὐδένα οἴος τ' ἦν πειθοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ
 5 συγγενείαις ἀπεργασάμενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἑπτα-
 πλασίῳ φαυλότερος ἐγένετο, ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ'
 ὑφ' αὐτοῦ τραφεῖσιν, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε
 b καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα
 Σικελίας πάσης ἑπτὰ, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς
 καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέν τε
 παράδειγμα οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν
 5 γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ νῦν διασέσωκεν
 τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ
 αὐτοὶ κατοικίσαντες, πολλὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ὑπὸ βαρ-
 βάρων ἐμβεβλημένας ἀλλ' οἰκουμένας παραλαβόντες, ὅμως
 c ἐβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν
 ταῖς πόλεσι ἐκάσταις κεκτημένοι. Διουύσιος δὲ εἰς μίαν
 πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικελίαν, ὑπὸ σοφίας πιστεύων οὐδενί,
 μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ
 5 μείζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ
 ἔρημον ἢ μὴ τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὲ καὶ Διονυσίῳ
 συνεβουλευόμεν ἐγὼ καὶ Δίων, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
 d αὐτῷ συνεβεβήκει οὕτως, ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ
 δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγυῖναι, πρῶτον . . .
 ἔπειτα ταύτῃ ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων
 ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι,
 5 μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐνδεᾶ
 γεγυῖναι, λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως—οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές
 —αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις ὡς οὕτω μὲν
 πᾶς ἀνὴρ αὐτὸν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμῶν γίγνηται σώσει,
 e μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τὰναντία πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς
 δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σῶφρονα ἀπεργα-
 σάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημωμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειεν

b8 ἐμβεβλημένας A: ἐκβεβλημένας A² (κ s. v.) ἀλλ' οἰκου-
 μένας in marg. A³: om. A c7 παρὰ τοῦ πατρὸς re vera A
 d 2 lacunam post πρῶτον indicavi d 3 ἔπειτα ταύτῃ A O: ἐπὶ ταῦτα
 vulg.

νόμοις τε συνδήσειεν καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας
καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ 5
διπλασίαν τὴν πατρῶαν ἀρχὴν μόνου ποιήσοι, πολλαπλασίαν 333
δὲ οὕτως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον
δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γενομένης
δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοῦναντίον ὁ πατὴρ αὐτοῦ
φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα 5
καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβουλευόντων
Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, οἳ δὴ
καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξέβαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς
δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα b
πράγματα τὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου καὶ
Ἀθηνῶν Δίων ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ
δ' οὖν ἠλευθέρωσέν τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν,
ταῦτόν πρὸς Δίωνα Συρακόσιοι τότε ἔπαθον ὅπερ καὶ Διονύ- 5
σιος, ὅτε αὐτὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρέψας βασιλέα τῆς
ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω κοινωεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς
διαβάλλουσιν καὶ λέγουσιν ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι c
Δίων πράττει πάντα ὅσα ἔπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα
ὁ μὲν παιδεία δὴ τὸν νοῦν κληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς ἐπι-
τρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίζαιτο καὶ Διονύσιον ἐκβάλοι ἐκ
τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησεν καὶ τὸ δεύτερον ἐν 5
Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ μᾶλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχυρῶ νίκη
τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἶον γὰρ γέγονεν, ἀκοῦσαι χρὴ τοὺς
ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἦλθον Ἀθηναῖος d
ἀνὴρ ἐγώ, ἐταῖρος Δίωνος, σύμμαχος αὐτῷ, πρὸς τὸν τύραν-
νον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος δὲ
τοῖς διαβάλλουσιν ἠττήθη. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς
καὶ χρήμασιν γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον 5
πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίγνεσθαι,

e 4 πολιτείας pr. A (ι postea additum) O e 5 ἀλλήλαις A :
ἀλλήλοισι O : γρ. ἄλλαις O a 5 ἐτάξατο scr. recc. : ἐπετάξατο A O
τὰ O : om. A b 2 τὰ secl. Hermann b 6 παιδεύσας A O :
παιδεῦσαι O² (ι s. v.) θρέψας A O : θρέψαι O² (ι s. v.)

τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν. ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἴκαδε
 e Δίῳ ἀδελφῷ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ ἐκ φιλο-
 σοφίας γεγυότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρίας
 ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξενίζεω τε
 καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ δὴ καὶ
 5 τούτῳ τῷ συγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ
 τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθη ἑταίρω· ἐλθόντες
 334 δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἦσθοντο διαβεβλημένον εἰς
 τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σικελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα
 γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον πρού-
 δοσαν, ἀλλ' οἶον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα
 5 ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπί-
 κουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε
 οὔτε τι λέγω—πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελές
 b καὶ εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον—τὸ δὲ Ἀθηναίων πέρι
 λεγόμενον, ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιρούμαι
 φημί γὰρ κακείνων Ἀθηναίων εἶναι ὅς οὐ προὔδωκεν τὸν αὐτὸν
 τούτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ
 5 γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγεγόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας
 παιδείας κοινωνίαν, ἣ μόνῃ χρηὶ πιστεύει τὸν νοῦν κεκτημένοι
 μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἀξίω
 c οὐκ εὐδους γεγόνατον τῇ πόλει τῷ Δίῳ ἀποκτείναντε, ὡς
 ἐλλογίμῳ πῶποτε ἄνδρε γενομένῳ.

Ταῦτα εἶρηται πάντα τῆς συμβουλῆς ἕνεκα τῶν Διωνείων
 φίλων καὶ συγγενῶν· συμβουλεύω δὲ δὴ τι πρὸς τούτοις τὴν
 5 αὐτὴν συμβουλίην καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον
 τρίτοις ὑμῖν. μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ' ἀνθρώποις δε-
 σπότηαι, μηδὲ ἄλλην πόλιν, ὃ γ' ἐμὸς λόγος, ἀλλ' ὑπὸ νόμοις·
 οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς δουλωθεῖσις ἄμεινον,
 d αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε καὶ ἐγγόνους, ἀλλ' ὀλέθριος
 πάντως ἡ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἦθη τὰ
 τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ, οὐδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ

e 2 φίλω O²: om. A O
fecit A² (add. τ): ὤν Λ

d 1 τε καὶ A O: τε vulg. . . d 3 τῶν

εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα θείων τε
καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐπεχείρησα ἐγὼ 5
πεῖθειν, δεῦτερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν. καὶ
ἐμοὶ πεῖθεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν, εἴτα εἰς Διονύσιον
βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν
οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκεν καλῶς· τὸ γὰρ τῶν e
καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅτι ἂν
πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος
ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἴ τω συμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαίμων, ὡς
δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν λόγου ἄξιόν 5
ἐστὶν τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος οὔση ψυχῇ τοῦτο 335
συμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη. πείθεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ
χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν
ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικαστὰς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς
μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ 5
καὶ τὰ μεγάλα ἀμαρτήματα καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι
χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν ἢ δρᾶσαι, ὧν ὁ φιλοχρήματος
πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐὰν τε ἀκούσῃ, κατα- b
γελῶν, ὡς οἶεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάζει πᾶν ὅτι περ
ἂν οἴηται, καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν
ἀνδραποδώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ
ὀρθῶς, ἡδονὴν ποριεῖν αὐτῷ τοῦ μίμπλασθαι, τυφλὸς ὧν καὶ 5
οὐκ ὀρῶν, οἷς συνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία, κακὸν
ἡλικὸν ἀεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἦν ἀναγκαῖον τῷ ἀδική-
σαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῆ στροφομένῳ καὶ ὑπὸ γῆς
ροστήσαντι πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῆ. c
Δίωνα δὲ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔπειθον,
καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκείνον δικαιοτάτ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ

d 4 δικαίων A³ (καὶ s. v.) O²: δι' ὧν (ut vid.) A²: διων A O d 5 ἐπε-
χείρησα ἐγὼ A O: ἐγὼ ἐπεχείρησα O² d 7 ἐμοὶ A: μοι vulg.
a 1 ψυχῇ A (sed ἦ in ras.): ψυχῆς O a 4 δικαστὰς τε A O: δίκας
τε γρ. A³ O² a 5 ἀπαλλαχθῆ in marg. iterat A² b 5 ποριεῖν
A O: ἐκποριεῖν vulg. τοῦ μίμπλασθαι Hermann: τοῦ μὴ μίμπλασθαι
A O: τοῦ μίμπλασθαι γρ. O b 6 ἀρπαγμάτων A: πραγμάτων vulg.
ἀνοσιουργία A et pr. O c 3 ἐκείνον in marg. A³ O²: om. A O

τρόπον τιὰ ὁμοιώτατα καὶ Διονυσίῳ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐμὲ καὶ
 5 τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἔβλαψαν
 ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι
 διαφθείραντες, ὁ δὲ οὐδὲν ἐθελήσας χρήσασθαι δικαιοσύνη
 d διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ἧ γενομένη
 φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀν-
 θρώπων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασ' ἂν ἱκανῶς δόξαν
 παρέστησεν πᾶσιν τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαί-
 5 μων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως
 ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἦτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος
 ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἡθεσιν τραφεῖς τε καὶ παιδευθεῖς
 e ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψεν· τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ
 ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ
 οἶδεν ταῦτὸν ἐξεργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς
 οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπον δισχυρίζεσθαι,
 5 ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε
 336 σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο ἢ ἐπὶ τὸ Συρακούσας μὲν πρῶτον, τὴν
 πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξεν
 φαιδρύνας ἐλευθέρως δ' ἐν σχήματι κατέστησεν, τὸ μετὰ
 τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησεν νόμοις τοῖς προσήκουσιν
 5 τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προθυμεῖτ'
 ἂν πράξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίξειν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ
 τῶν βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ χειρού-
 μενος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖτε γενομένων δι' ἀνδρὸς
 b δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν
 αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἂν,
 εἰ Διονύσιος ἐπέισθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώ-
 ποις ἀπέσωσεν γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού τις δαίμων ἢ τις
 5 ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι καὶ τὸ μέγιστον

d 3 λάμψασ' ἐν Schneider: λάμψασαν O²: λάμψασιν A O d 7 ὁσίων
 (sed i postea add.) A a 1 ἐπὶ τὸ secl. Hermann a 2 τὴν ἑαυτοῦ
 in marg. A³ O²: om. A O ἀπήλλαξεν ἐλευθέρως δ' ἐν σχήματι A O:
 γρ. ἀπήλλαξεν φαιδρύνας, ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι A³ O² b 2 ἂν περι-
 γενέσθαι A ἥπερ A

τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσι ἐρρίζωται καὶ
 βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννή-
 σασιν πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτερον ἀνέτρεψέν τε καὶ
 ἀπώλεσεν. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον. c
 ὅμως δὲ μιμείσθαι μὲν συμβουλεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις
 τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοίαν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σφύρα
 δίαιταν, ἐπὶ λφόνων δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις
 πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν—αἱ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ 5
 σαφῶς—τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ὑμῶν Δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ
 πάτρια, διώκοντα δὲ τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν d
 Σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἶεσθαι πιστὸν ἂν τι
 καὶ ὑγιὲς πράξαι ποτε, τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης
 Σικελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἔκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου συμπάσης, φοβείσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή- 5
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς
 ἀρετὴν, ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν
 ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπέιγουσιν δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν
 στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἐκάστης ἡμέρας e
 διαφοραί, εἰδέναι μὲν που χρὴ πάντα τιὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ
 βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκεν θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστιν
 παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασιν, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες
 μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ σφαγαῖς μνησικακοῦντες 5
 καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς 337
 δὲ ὄντες αὐτῶν, θέμενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς
 ἡδονὴν αὐτοῖς ἢ τοῖς ἡττηθεῖσιν κειμένους, ἀναγκάσωσιν
 αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ
 φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν 5
 βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὸν διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς
 ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι

h8 πικρότατον A² (at s. v.): πικρότερον A O c4 λφόνων
 Schneider: λφον ὦν A O: λφον ὡς vulg. d7 ξενοφόνων scr.
 rec. : ξενοφόνων A O μισοῦντες] μισθοῦντες A (sed θ punct. not.)
 e2 ᾧ O²: ὦν A O a2 γρ. πρὸς ἡδονὴν A³ O²: προσήκον A O
 a3 ἀναγκάσωσιν A² O² (σ s. v.): ἀναγκάζωσιν A O

δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε κακῶν λήξαι
 b πόλις ἐν αὐτῇ στασιάζασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ
 μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν αὐταῖς
 πρὸς αὐτὰς αἰεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατήσαντας αἰεὶ
 χρῆ, ὅταν περ ἐπιθυμήσωσιν σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς
 5 ἄνδρας προκρίναι τῶν Ἑλλήνων οὓς ἂν πυθάνωνται ἀρίστους
 ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κεκτη-
 μένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε
 καὶ ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτήσιν κεκτημένους πάντας
 c ἱκανήν—ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάδων πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ
 τοιοῦτοι—τούτους δὲ δεήσεσιν καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις
 οἴκοθεν μεταπέμψασθαι, μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας
 δεῖσθαι καὶ κελεύειν θείναι νόμους, μήτε νικήσωσιν μήτε
 5 νικηθείσιν νέμειν πλέον, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ
 πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα
 ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἦττους αὐτοὺς τῶν νόμων
 d μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας
 τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγῆ· εἰ
 δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινῶν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ
 πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γάρ ἐστιν ἀδελφὰ
 5 ὧν τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὖ
 φρονούντες συμπράξαι, δεύτερα μὴν· πρῶτα δ' ἦν ἂ τὸ
 πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσιν
 κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δέ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφόρησεν.
 e τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειρᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πράξαι
 μοῖρα καὶ θείᾳ τιμῇ τύχῃ.

Συμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
 Διονύσιον ἐμῇ προτέρα ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρᾳ πορεία τε
 5 καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ μέλει

a 8 λήξαι A b 2 αὐταῖς A O : ἄπερ αὐταῖς O² b 5 ἐλλήνων
 A et γρ. O : ἄλλων O b 8 καὶ ἀγαθοὺς in marg. A¹ : om. A O
 c 1 δὲ A² (s. v.) O² : om. A O c 2 δὲ A² (η s. v.) O² : δὲ A O
 c 3 μεταπέμψασθαι A O : μεταπέμπεσθαι A² O² (πε s. v.) ὁμόσαντας
 A² O² (ντας s. v.) : ὁμόσασθαι A O c 6 δὲ A² (ε s. v.) O² : δὲ A O
 e 5 μέλει] μέλλει A

ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόιός
 τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθάπερ εἶπον, 338
 πρὶν συμβουλευεῖν τοῖς οἰκείοις καὶ ἑταίροις τοῖς περὶ Δίωνα·
 τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὅπῃ δὴ ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον
 ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενομένης—ἦν γὰρ τότε πόλεμος ἐν
 Σικελίᾳ—συνωμολογήσαμεν ἀμφότεροι. Διονύσιος μὲν ἔφη 5
 μεταπέμψεσθαι Δίωνα καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ
 περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἠξίου
 διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν αἰτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ· b
 ἐγὼ δ' ἠξίειν ὠμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης
 δὲ εἰρήνης, μετεπέμπετό με, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν
 ἐδεῖτο, ἐμὲ δὲ ἦκειν ἐκ παντὸς τρόπου ἠξίου. Δίωμ μὲν οὖν
 ἐκέλευε τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς 5
 ἐκ Σικελίας ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπι-
 θυμῖα πάλιν εἶη γεγωνῶς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίωμ συντεταμένως
 ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν που
 κατὰ τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, c
 ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξεν χαίρειν τότε γε πολλὰ
 καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον εἶναι, καὶ ἀπηχθόμην ἀμφοῖν
 ἀποκρινάμενος ὅτι γέρων τε εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας
 οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν πραττομένων. ἔοικεν δὴ τὸ μετὰ 5
 τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ Διονύσιον [πρὶν] ἀφικέσθαι—ἐγὼ
 γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ φιλίαν Ἀρχύτη καὶ τοῖς ἐν
 Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιήσας ἀπέπλευσιν—ἄλλοι τέ τινες ἐν d
 Συρακούσαις ἦσαν Δίωμός τε ἅττα διακηκούτες καὶ τούτων
 τινὲς ἄλλοι, παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλο-
 σοφίαν· οἱ δοκοῦσί μοι Διονυσίῳ πειρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν
 περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκούτος ὅσα διε- 5

a 3 ὅπῃ δὴ ποτ' ἐδυνάμην A O : γρ. ὅποι ποτὲ ἠδυνάμην A³ O²

a 4 με O² : μοι A O a 6 μεταπέμψασθαι libri b 2 γρ. δ'

ἠξίειν ὠμολόγησα in marg. O : δὴ ξυνωμολόγησα A O b 3 μετε-

πέμπετό με re vera A b 5 τέ με πλεῖν] γρ. τ' ἐμέ. πλὴν in marg. O

λόγος A : ὁ λόγος O c 6 πρὶν ἀφικέσθαι A O : τὸ πρὶν ἀλλαχοῦ

ὠβέλίσται in marg. O d 2 καὶ τούτων in marg. A³ O² : om. A O

d 3 ἔμμεστοι in marg. iterat A²

νοούμενη ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφύης πρὸς τὴν τοῦ
 μανθάνειν δύναμιν φιλοτιμὸς τε θαυμαστῶς· ἤρεσκέν τε οὖν
 ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἡσχύνετό τε φανερὸς γιγνόμενος
e οὐδὲν ἀκηκῶς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπι-
 θυμίαν ἦει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία
 κατήπειγεν αὐτόν—δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν
 ἐπιδημία, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθείσιν νυνδὴ λόγοις—
5 ἐπειδὴ δ' οὖν οἴκαδέ τ' ἐσώθην καὶ καλοῦντος τὸ δεύτερον
 ἀπηρηθήην, καθάπερ εἶπον νυνδὴ, δοκεῖ μοι Διονύσιος
 παντάπασι φιλοτιμηθῆναι μὴ ποτέ τισιν δόξαιμι κατα-
339 φρουῶν αὐτοῦ τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξως ἅμα καὶ τῆς διαίτης
 ἔμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειω δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν
 ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειω εἰμὶ τάληθές καὶ ὑπομένειω,
 εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας καταφρονήσει τῆς ἐμῆς
5 φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ ἡγήσεται νοῦν ἔχειω. ἐπεμψεν
 μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἕνεκα
 τῆς πορείας, ἔπεμψεν δὲ Ἀρχέδημον, ὃν ἡγεῖτό με τῶν ἐν
b Σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτῃ συγγεγονότων
 ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν
 ἡγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον
 Διονύσιος ἐπιδεδωκῶς εἶη πρὸς φιλοσοφίαν. ἐπεμψεν δὲ
5 ἐπιστολὴν πάνυ μακράν, εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμην καὶ
 τὴν αὐτῷ Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας
 ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη τὴν
 ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῆδὲ πη φράζουσα—“Διονύσιος
c Πλάτωνι”—τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ μετὰ
 τοῦτο εἶπεν πρότερον ἢ ὡς “Ἄν εἰς Σικελίαν πεισθεῖς ὑφ'
 ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα ὑπάρξει
 ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς—θελήσεις δὲ οἶδ'
5 ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι—εἰ δὲ μή, οὐδέεν σοι

e 2 γρ. ἦει τοῦ διακοῦσαι A¹ O²: ἡγεῖτο διακοῦσαι A O **e 5** δ' οὖν
 A² (δ' s. v.) γρ. O: οὖν A O **b 8** τῆδε | ÷ ÷ ÷ πῃ φράζουσα
 ÷ ÷ ÷ A (qui mox tres versus his signis implevit. novam scilicet
 epistolam incipere putaverat) **c 1** γρ. εἰπούσα O

τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε περὶ τᾶλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενα.” ταῦθ' οὕτως εἶπεν, τᾶλλα δὲ μακρὰ ἂν εἶη καὶ ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι d ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν 5 δι' ἐμοῦ, οὐ σμικρὰν οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικά, παντάπασιν διαβαλοίην. ταύτης δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων, τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως αἰὼν ἐξωθούντων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν e προδοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταίρους, αὐτῷ δέ μοι ὑπὴν ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἀνθρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ, πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς 5 ὀποτέρως ποτὲ ἄρα ἔχοι, καὶ τοῦτ' αὐτὸ μηδαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδούς, εἴπερ οὕτως εἶη τῶ ταῦτα λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ 340 λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος—πολλὰ δεδιῶς μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς, ὡς εἰοικεν—ἐλθῶν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τοῦτό γε οὖν ἔπραξα οὕτως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν 5 εἶδέναι χρεῶν, ὅτι πολλῶν βουλευθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσεν καὶ ἔδωκέν τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, ᾤμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον b δεῖν λαβεῖν, πότερον οὕτως εἶη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθήναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν λαμβάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' οὕτως τυράννοις πρέπων, 5

c 7 γιγνόμενα] γιγνόμενον scr. recs. ταῦθ' O² (a s. v.): τοῦθ' A O d 6 διαβαλοίην Vind. 109: διαβαλλοίην A O e 5 τοῦ] τὰ τοῦ A O e 6 ἔχοι scripsi: σχεῖ A O: σχῆ O² (ἦ s. v.): σχοίη Bekker a 2 δεδειῶς pr. A a 4 γάρ τοι πάλιν Hermann: γάρ τὸ πάλαι A O: γὰρ τὸ πάλιν O² (in s. v.)

ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ
 Διονύσιον εὐθὺς ἐλθὼν ἤσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύναι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις ὅτι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα οἷόν τε
 c καὶ δι' ὅσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας,
 εἰ μὲν ὄντως ἢ φιλόσοφος οἰκείος τε καὶ ἄξιός τοῦ πρά-
 γματος θεῖος ὢν, ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι συν-
 τατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιοῦντι μετὰ
 5 τοῦτο δὴ συντείνας αὐτός τε καὶ τὸν ἡγούμενον τὴν ὁδόν,
 οὐκ ἀνίσω πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῆ ᾧ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν
 ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξοντος δυνατὸς εἶναι ποδη-
 d γεῖν. ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πράτ-
 των μὲν ἐν αἰστικῶν ἂν ἢ πράξεσιν, παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ
 φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν
 αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ τε καὶ μνήμονα καὶ λογίεσθαι δυνα-
 5 τὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη
 μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ'
 ἐπικεχωσμένοι, καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τῶν ἡλίων
 ἐπικεκαυμένοι, ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστιν καὶ ὁ πόνος
 e ἡλίκος καὶ δίαίτα ἢ καθ' ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ
 πράγματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς, οὔτε δὴ
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἔνιοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν
 αὐτοὺς ὡς ἱκανῶς ἀκηκούτες εἰσὶν τὸ ὄλον, καὶ οὐδὲν ἔτι
 δέονται τινων πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γίνεσθαι
 ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ
 5 ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βαλεῖν ἐν αἰτία τὸν
 δεικνύντα ἀλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ πρόσ-
 φορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὴ καὶ Διονυσίῳ τότ'
 ἐρρήθη τὰ ρηθέντα. πάντα μὲν οὖν οὗτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε
 b Διονύσιος ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναί

c 5 τοῦτο A² (add. το) O²: τοῦ A O αὐτός A O: αὐτόν O² (ν s. v.)
 c 6 ἂν ἢ O²: ἂν A O c 7 γρ. δείξοντος O: δείξαντος A O γρ.
 δυνατὸς O: ἀδύνατος A O: μὴ ἀδύνατος vulg. (μὴ re vera om. A)
 d 7 τῶν ἡλίων pr. A (ut vid.) et in marg. A²: τὸν ἥλιον A² (ou bis in
 ras.) O: τοῦ ἡλίου A³ O² (ou bis s. v.) e 1 πρέπουσα ἢ fecit A²:
 παρέπουσα ηι (ut vid.) pr. A O e 2 καὶ O²: om. A O

τε καὶ ἰκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων
 παρακοάς. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν
 τότε ἤκουσε, συνθέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν
 ὧν ἀκούει· οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινεσ οἶδα 5
 γεγραφότας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἷτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ
 αὐτούς. τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραψόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ c
 σπουδάζω, εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἴθ' ὡς εὐρόντες
 αὐτοί· τούτους οὐκ ἔστιν κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ
 πράγματος ἐπαίειν οὐδέν. οὐκ οὖν ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἔστιν
 σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἔστιν 5
 ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης
 περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν ἐξαίφνης, οἷον ἀπὸ πυρὸς
 πηδησαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ d
 ἦδη τρέφει. καίτοι τοσόνδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ
 λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ' ἂν λεχθείη· καὶ μὴν ὅτι γε-
 γραμμένα κακῶς οὐχ ἦκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δέ μοι
 ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἰκανῶς εἶναι πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, 5
 τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ ἢ τοῖς τε
 ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς
 πᾶσιν προαγαγεῖν; ἀλλ' οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπι- e
 χείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις
 ὀπόσοι δυνατοὶ ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως, τῶν τε
 δὴ ἄλλων τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν
 οὐδαμῇ ἐμμελῶς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς 5
 σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν ἐν 342
 νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν· τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἂν εἴη λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γάρ τις λόγος

b 5 ὧν] ὡς A O c 1 γραψόντων A O : γραφόντων O² (φ s. v.)
 d 1 πηδησαντος A² (δ s. v.) O³ Eus. : πηλήσαντος A O d 2 γρα-
 φθέντα A O d 5 ῥητά A O : ῥητέα Vind. 109 et fecit O² (ἐα s. v.)
 e 1 πᾶσιν A O : τοῖς πᾶσιν Vind. 109 et τοῖς s. v. A² O² e 2 ἀγαθόν
 A² (o ex ω) O¹ (δ s. v.) : ἀγαθῶν A O e 4 ὀρθῆς] ὀρθῶς scr. Ven. 184
 e 5 ἐμμελῶς A O : ἐμμελοῦς O² (ου s. v.) a 2 γέγονεν A² O² (εν s. v.) :
 γεγόνει A O a 3 εἴη A O : εἴη τι O²

ἀληθῆς, ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων καὶ
 5 ὅτι οὖν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς, ἔοικεν δ'
 οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστιν τῶν οὐτῶν ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη
 παραγίγνεσθαι, τρία, τέταρτον δ' αὐτῆ—πέμπτον δ' αὐτὸ
 b τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθῶς ἔστιν ὄν—ἐν μὲν
 ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον, τέταρτον
 δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἐν οὖν λαβὲ βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν
 λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω περὶ νόησον. κύκλος ἔστιν
 5 τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἔστιν ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγγεθα.
 λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγ-
 κείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον
 πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου ᾧ περὶ στρογγύλον καὶ περιφερῆς
 c ὄνομα καὶ κύκλος. τρίτον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ
 ἐξαλειφόμενον καὶ τορνεύμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς
 ὁ κύκλος, ὃν περὶ πάντ' ἔστιν ταῦτα, οὐδὲν πάσχει, τούτων
 ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθῆς τε
 5 δόξα περὶ ταῦτ' ἔστιν· ὡς δὲ ἐν τούτῳ αὐτὸ πᾶν θετέον, οὐκ
 ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωματικῶν σχήμασιν ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν,
 ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν
 d τε ἔμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν
 συγγενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακεν,
 τᾶλλα δὲ πλεον ἀπέχει. ταῦτὸν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χροᾶς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ
 5 καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε καὶ
 κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοιούτων
 πάντων, καὶ ζῴου σύμπαντος περὶ καὶ ἐν ψυχαῖς ἦθους, καὶ
 περὶ ποιήματα καὶ παθήματα σύμπαντα· οὐ γὰρ ἂν τούτων
 e μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἄμῶς γέ πως, οὔποτε τελείως
 ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις

a 8 πέμπτον . . . b 2 ὄνομα in marg. A³ (ἐν ἔλλω) O² b 1 δε?
 δ A³ O¹: διδ in textu A O ἀληθῶς ἔστιν ὄν A³ O²: ἀληθῆς ἔστιν· ὧν
 in textu A O c 4 τε *** δόξα A: τε καὶ δόξα O e 1 ἄμῶς
 γέ πως A² (spir. et μ s. v.) et γρ. O: ἔλλως γέ πως A O

ταῦτα οὐχ ἦττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιοῦν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν .
 ἢ τὸ ὄν ἐκάστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθενές· ὦν ἔνεκα νοῦν 343
 ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέναι τὰ νενοημένα
 ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ
 γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὐτὸ τὸ νῦν λεγόμενον
 δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφο- 5
 μένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς τοῦ ἐναντίου ἐστὶν τῷ
 πέμπτῳ—τοῦ γὰρ εὐθέως ἐφάπτεται πάντῃ—αὐτὸς δέ, φαμέν,
 ὃ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει
 ἐν αὐτῷ φύσεως. ὄνομά τε αὐτῶν φαμεν οὐδὲν οὐδενὶ
 βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλού- b
 μενα εὐθέα κεκληῖσθαι τὰ τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν
 ἦττον βεβαίως ἔξω τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσιν.
 καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ ἐξ ὀνομάτων
 καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέ- 5
 βαιον· μυρίος δὲ λόγος αὐτὸ περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων ὡς
 ἀσαφές, τὸ δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν,
 ὅτι δυοῖν ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινος, οὐ τὸ
 ποιοῦν τι, τὸ δὲ τί, ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητού- c
 μενον ἕκαστον τῶν τεττάρων προτεῖνον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε
 καὶ κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον ἀεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσα-
 φείας ἐμπύμπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα. ἐν 5
 οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμεν ὑπὸ
 πονηρᾶς τροφῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ
 καταγέλαστοι γιγνόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ
 τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα διαρρίπτειν τε d
 καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀποκρίνασθαι καὶ
 δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν δυναμένων ἀνατρέ-

a 3 ὑπ' αὐτοῦ in marg. A³ O²: om. A O b 1 κωλύει* A: κωλύειν
 O (in marg. κωλύει O²) c 2 προτεῖνον A O: πρότερον in marg.
 A³ et γρ. O c 3 αἰσθήσεσιν in marg. A³ O²: αἰσθησιν A O
 c 6 εἰθισμένοι A: ἡθισμένοι O (sed ei s. v.) ἐσμεν in marg. A³ O²:
 om. A O c 7 προταθὲν A O: προτεθὲν A³ O² (ε s. v.)

πειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λόγοις ἢ γράμ-
 5 μασιν ἢ ἀποκρίσεσιν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκούοντων δοκεῖν
 μηδὲν γινώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνο-
 ούντων ἐνίοτε ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γράψαντος ἢ λέξαντος
 ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἐκάστου, πεφυκυῖα
 e φαύλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐτῶν διαγωγή, ἄνω καὶ κάτω
 μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον, μόγις ἐπιστήμη ἐνέτεκεν εὖ
 πεφυκότος εὖ πεφυκότι· κακῶς δὲ ἂν φυῇ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν
 344 πέφυκεν, τὰ δὲ διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς ἰδεῖν ποιή-
 σειεν τοὺς τοιοῦτους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ συγγενῆ τοῦ
 πράγματος οὐτ' ἂν εὐμάθεια ποιήσειέν ποτε οὔτε μνήμη—
 τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐν ἀλλοτρίαις ἔξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται—ὥστε
 5 ὅποσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσ-
 φνεῖς εἰσω καὶ συγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα
 καὶ μνήμονες, οὐδ' ὅσοι συγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνή-
 μονες, οὐδένεσ τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
 b τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάνειν
 καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας, μετὰ τριβῆς
 πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον· μόγις δὲ
 τριβόμενα πρὸς ἀλληλα αὐτῶν ἕκαστα, ὀνόματα καὶ λόγοι
 5 ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχους ἐλεγχόμενα
 καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσιν καὶ ἀποκρίσεσιν χρωμένων,
 ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς, συντείνων ὅτι
 c μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος
 τῶν ὄντων σπουδαίων περὶ πολλοῦ δεῖ μὴ γράψας ποτὲ ἐν
 ἀνθρώποις εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβαλεῖ. ἐνὶ δὴ ἐκ
 τούτων δεῖ γινώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα
 5 γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν
 ἄττ' οὖν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ'
 αὐτὸς σπουδαῖος, κείται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν

a 3 εὐμαθία A (sed i in ras.) a 5 ὅσα καλὰ A O: ὅσαι καλαὶ O²
 cum Vind. 109 c 3 καταβαλεῖ A O: καταβάλλη fecit A² c 4 του
 A² (s. v.) O²: om. Λ O c 6 ἄττ' A

τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασι
 εἰτέθη, “ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα,” θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δ
 δὲ “φρένας ὤλεσαν αὐτοί.”

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ συνεπισπόμενος εὖ
 εἴσεται, εἴτ' οὖν Διονύσιος ἔγραψέν τι τῶν περὶ φύσεως
 ἄκρων καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν 5
 ἀκηκοὺς οὐδὲ μεμαθηκὺς ἦν ὑγιᾶς ὧν ἔγραψεν κατὰ τὸν
 ἑμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβητο ἑμοί, καὶ οὐκ
 ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν.
 οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριτι ἔγραψεν—οὐδὲν γὰρ
 δεῖνόν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάβηται, εἰ μὴ ἅπαξ τῇ ψυχῇ περι- e
 λάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται—φιλοτιμίας δὲ
 αἰσχρᾶς, εἶπερ, ἔνεκα, εἴθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἴθ' ὡς παι-
 δείας δὴ μέτοχος ὦν, ἧς οὐκ ἄξιός ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν
 τῆς μετοχῆς γενομένης. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς συνουσίας 345
 Διονυσίῳ τοῦτο γέγονεν, τάχ' ἂν εἶη, γέγονεν δ' οὖν ὅπως,
 “ἴττω Ζεὺς,” φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν
 τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν
 δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν 5
 ὅπῃ ποτὲ γέγονεν, τίνι πότ' αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον,
 πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμην· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον
 ἅπαξ, οὕτως εἰδέναι τε οἶεται καὶ ἰκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς b
 εὐρὼν ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι
 τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ
 ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν
 ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μα- 5
 χεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπολυ
 Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ ἠύρηκεναι ἢ
 μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευ-
 θέρως, πῶς ἂν, μὴ θαυμαστὸς ὦν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα c

d 1 τοι Α Ο Homerus : οἱ vulg. d 9 ἔγραψεν Α Ο : αὐτὰ ἔγραψεν
 O² e 3 prius εἴθ'] εἴθ' Α : εἴθ' Ο a 1 γενομένης Α Ο : γενο-
 μένην O² (ν s. v.) a 3 ἴττω] εἴττω Α Ο (s. v. οὕτως τὰ ἀντίγραφα
 O) : γρ. ἤττω Α² O² a 5 posterius τὸ] τὰ Α Ο

τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέν ποτ' ἄν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἄν.

Οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν
 5 Δίωνα ἐὼν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκέτ' εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόν-
 νησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασι·
 εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ ἕως, οὗτος μὲν ἀδελ-
 d φιδοῦ αὐτοῦ κατὰ νόμους ἐπιτροπεύουτος. τὰ μὲν δὴ πε-
 πραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων
 δὲ οὕτω γενομένων, ἐωράκη τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν
 τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βου-
 5 λοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν
 νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ
 μᾶλλον ἢ ἑμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ
 e τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὄφρ' ἔτι τὴν ὁλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδι,

λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωνος
 οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο
 5 μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν
 τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος· οὐ πείθων δὲ αὐτός μοι πομπὴν
 346 παρασκευάσειεν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις
 ἐμβὰς διενουόμεν πλεῖν, τεθυμωμένος, πάσχειν τε οἰόμενος
 δεῖν, εἰ διακλωοίμην, ὅτιοῦν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν
 οὐδέν, ἠδικούμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέ-
 5 μενον ὄρων, μηχανίην τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλου μηχανᾶται
 τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με
 πιθανὸν λόγον· “Ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίων,” ἔφη, “καὶ τὰ Δίωιος

c 4 διαλιπὼν A (sed i ex ei)

marg.): οὐκέτι A (εἶα s. v. a) O

ἐπιτροπεύουτος A² (δὲ s. v.) O²

a): ἐωράκει A² (κει in marg.) O: γρ. ἐωράκη O

om. vulg. d 4 τὴν scripsi: τῆς libri

A² O²: om. A O μὴ προσιέμενον (μὴ in marg.) A²

O²: κατὰ A O (τὰ ἀντίγραφα καὶ τὸ τοῦ πατριάρχου, οὐ καλῶς)

c 6 οὐκέτ' εἶα A³ (κ' ἔτ' εἶα in

d 1 ἐπιτροπεύουτος A O: δὲ

d 3 ἐωράκειν A (sed ει in ras.

εἶα) O: γρ. ἐωράκη O ἐγὼ A et γρ. O:

a 4 ὁ δὲ οὐδέν με in marg.

a 7 καὶ τὰ

ἐκποδῶν ἀπαλλαχθῆτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλακίς διαφέρεσθαι **b**
 ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίῳσι τάδε. ἀξιῶ ἐκείνον ἀπολα-
 βόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φυγάδα
 δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε
 καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ συνδοκῆ· ταῦτα δ' εἶναι **1**
 μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί, τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ **5**
 τε καὶ τοὺς σοὺς οἰκέλους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίῳσι, ὑμῖν δὲ
 τὸ βέβαιον ἐκείνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ,
 κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷσιν **c**
 ἂν ὑμῖν δοκῆ, καρπούσθω δὲ Δίῳσι, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν
 γινέσθω ἀνελέσθαι. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα
 πιστεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρήμασιν δίκαιον γί-
 γνεσθαι περὶ ἐμέ—οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται—σοὶ δὲ καὶ τοῖς **5**
 σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὅρα δὴ ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει,
 καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τούτου, εἰς δὲ ὥρας ἄπιθι
 λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα· καὶ Δίῳσι εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν
 χάριν ἔξει σοι διαπραξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου.” τούτου
 δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας ἐδυσχέρανον μὲν, ὅμως δὲ
 βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων
 τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα συνθέμεθα τότε. ἐβου- **5**
 λευόμεν δὴ τὸ μετὰ ταῦτα κατ' ἑμαυτὸν γενόμενος, μάλα
 συγκεχυμένος· πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἠγούμενος ὕδρ
 λόγος. “Φέρε, εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διού- **e**
 σιος ὧν φησιν, ἀπελθόντος δ' ἐμοῦ ἔαν ἐπιστέλλῃ Δίῳσι
 πιθανῶς, αὐτὸς τε καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν αὐτοῦ διακελευό-
 μενος, ἃ νῦν πρὸς ἐμέ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ
 δὲ οὐκ ἐθέλησαντος ἃ προυκαλεῖτό με δρᾶν, ἀλλ' ὀλιγορή- **5**
 σαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ
 τούτοισιν ἔτι μηδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων

b 1 ἀπαλλαχθῆτω **O**²: ἀπηλλάχθη, τω **A O** **b 4** ἐπιδημεῖν **corr.**
Vind. 109 **b 6** ἐπιβουλεύοντος **A O**: ἐπιβουλεύοντι **O**² (1 s. v.)
c 7 ἄπιθι in ras. **A** **d 3** ὅμως **A O**: ὅλως **A**² (ὅλ s. v.) **O**²: ὅλως ὅμως
 vulg. **d 5** ἀπαγγελεῖν **scr. recs.**: ἀπαγγέλλειν **A O** **d 6** γρ. τὸ
O: τότε **A O** **e 2** δ' ἐμοῦ | δέ μου **A** **e 3** ἄλλοις πολλοῖς **libri**:
 ἄλλοι πολλοὶ **vulg.** αὐτοῦ **Vind. 109**: αὐτων **A O**

347 μηδενὶ προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσι ραδίως ὡς ἀβουλῶν
 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἀρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ναύτην ὀρμώμενον
 ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας;”—ῥκουν γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοισιν
 κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ’ ἂν ὁ
 5 θυρωρὸς ἤθελέν με ἀφείναι μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τιως
 ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου—“ἂν δὲ περιμείνω τὸν ἐνιαυτόν,
 ἔξω μὲν Δίῳ ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ’ αὐτ’ εἰμὶ καὶ ἂ
 πρίττω· καὶ ἔαν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν φησω, οὐ
 b παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγμένα—τάλαντα
 γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς, ἕκατον
 ἢ Δίῳ οὐσία—ἂν δ’ οὖν γίγνηται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα
 οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίγνεσθαι, ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ,
 5 ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνιαυτόν γ’ ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις
 ἐλέγξαι πειρᾶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς.” ταῦτά μοι
 δόξαντα, εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι “Δέ-
 c δοκαί μοι μένεω· ἀξιῶ μὴν,” ἔφη, “μὴ κύριον ἠγεῖσθαι
 σε Δίῳ ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ’ ἐμοῦ σὲ παρ’ αὐτὸν γράμ-
 ματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα, καὶ ἐρωτᾶν εἴτε ἀρκεῖ
 ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ’ ἅττα καὶ ἀξιῶ,
 5 καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν
 πω τῶν περὶ ἐκείνου.” ταῦτα ἐρρήθη, ταῦτα συνωμολογή-
 σαμεν, ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσεν δὴ τὰ πλοῖα
 μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ
 d Διονύσιος ἐμνήσθη λέγων ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι
 δέοι Δίῳ, τὴν δ’ ἡμίσειαν τοῦ ὑέος· ἔφη δὴ πωλήσειν
 αὐτήν, πραθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ
 δ’ ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ δικαιο-
 5 τaton οὕτως ἔχειν. πληγείς δ’ ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνυ μὲν

a 2 ναύτην A O (cf. Soph. Phil. 901): ναύτης scr. recc. a 3 γὰρ
 A O: γὰρ δὴ O² a 4 κακοῖς] καλοῖς A a 6 περιμείνω A: μένω O
 a 7 ἔξω] ἔξω A ταῦτ’ εἰμὶ A O: γρ. ἐν οἷς τ’ εἰμὶ, καὶ ἐν οἷς τ’ εἰμί,
 καὶ ἐν οἷς τ’ αὐτ’ εἰμὶ O b 3 ὑποφαίνοντα O: ἀποφαίνοντα A: γρ.
 ἀπεμφαίνοντα O et em in marg. A² c 2 παρ’ αὐτὸν γράμματα τὰ in
 marg. A³ O²: om. A O c 3 δηλοῦντα A³ (in marg.) O² (in litura):
 om. A O

ᾧμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις πάνυ νεανικῶς ἐπῶλε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἤθελε e καὶ οἰστισι, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὄλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκείνουν αὐτὸν περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ᾧμην ποιεῖν. 5

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτῃ μοι βεβηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφία καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἕξω, καθάπερ ὄρνις ποθῶν 348 ποθεῖ ἀναπέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με μηδὲν ἀποδοῦν τῶν Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους 5 ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη, θυμωθέντες δὲ οἱ στρατιῶται συνελέγησαν ἀθρόοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' b ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τεῖχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησεν καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διήλθεν ὡς 5 Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγονὼς πάντων τούτων· ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐζήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμφάμενος c εἰς τὸν κῆπον—ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν—τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγόμενων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπεν Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. “Πλάτων γάρ,” ἔφη, “Διονύσιον 5 ἐγὼ πείθω τουτονί, ἔὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην

d6 ἀντιλέγειν Hermann : ὅτι λέγειν libri : τι λέγειν vulg. χρεῖη
 A O : δέοι in marg. A (non A²) O b2 παιῶνά A O : παιᾶνα Vind.
 109 ἀναβοήσαντες O² cum Vind. 109 : βοήσαντες A O c3 οἶδα
 A O : εἶδον Vind. 109

κομίσαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ
 τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξῃ δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν
 Σικελία, τὸν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιῶ εἰς
 d Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε βλάπτοντα μηδὲν Διο-
 νύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμφάμην
 μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἅντ'
 οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἄντε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν
 5 ὑπακούσῃ μοι. Διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι, ἂν τις ἐντυγ-
 χάνῃ Ἡρακλείδῃ ἑάντ' ἐν ἀγρῷ ἑάντ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο
 e αὐτῷ φλαῦρον γίνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως
 ἂν ἄλλο τι Διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα," ἔφη, "συγχωρεῖς;"
 λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. "Συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ
 σῆ," ἔφη, "φανῇ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ
 5 τὰ νῦν εἰρημένα." τῇ δὲ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης
 Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηληθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβη-
 μένω θαυμαστώως, καὶ Θεοδότης λέγει, "Πλάτων," ἔφη,
 "παρήσθα χθὲς οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ὠμολόγει
 πρὸς ἐμὲ καὶ σέ;" "Πῶς δὲ οὐκ;" ἔφη. "Νῦν τοίνυν,"
 10 ἦ δ' ὅς, "περιθέουσιν πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζη-
 τοῦντες, ὃ δὲ εἶναι πῃ ταύτη κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν," ἔφη,
 349 "συνακολούθησον πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ." ὥχόμεθα
 οὖν καὶ εἰσήλθομεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ
 δακρύνοντε, ἐγὼ δὲ εἶπον· "Οἶδε πεφόβηνται μὴ τι σὺ παρὰ
 τὰ χθὲς ὠμολογημένα ποιήσῃς περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον·
 5 δοκεῖ γάρ μοι ταύτη πῃ γεγονέναι φανερὸς ἀποτετραμ-
 μένος." ὃ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώ-
 ματα ἤκεν, οἷ' ἂν θυμούμενος ἀφείῃ· προσπεσὼν δ' αὐτῷ
 b ὁ Θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέν τε καὶ ἰκέτευεν
 μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος,
 "Θάρρει, Θεοδότα," ἔφη. "οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος
 παρὰ τὰ χθὲς ὠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δρᾶν." καὶ ὅς ἐμ-

e 2 ἔφη* A e 7 καὶ ΑΟ: καὶ ὁ Ο² a 4 ὠμολογημένα ΑΟ:
 εἰρημένα Vind. 109 b 3 θεοδότα Ο² (ὁ et a s. v.): θεοδότη Α² (ὁ ex
 ὦ): θεοδώτη ΑΟ

βλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, “Σοί,” ἔφη, “ἐγὼ οὔτε 5
 τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα.” “Νῆ τοὺς θεούς,” ἦν
 δ’ ἐγώ, “σύ γε, ταῦτα ἂ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν”
 καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ὤχόμην ἔξω. τὸ μετὰ
 ταῦτα ὁ μὲν ἐκνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότῃ δὲ ἀγγέλους c
 πέμπων Ἡρακλείδῃ φεύγειν διεκελεύετο. ὁ δὲ ἐκπέμψας
 Τεισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς
 ἐλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκ-
 φυγὼν ἡμέρας σμικρῶ τῶν μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ 5
 πάλαι ἐπιβουλὴ Διουσιῶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ Δίωνος
 χρήματα ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν,
 καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με, εὐρῶν
 πρόφασιν ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατώκουν ἐγώ, d
 δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω δὴ με παρ’ Ἀρχε-
 δήμῳ προσέταττεν τὸν χρόνον τοῦτον μείναι. ὄντος δ’
 ἐμοῦ ἐκεῖ, Θεοδότῃ μεταπεμψάμενός με πολλὰ περὶ τῶν
 τότεπραχθέντων ἠγανάκτει καὶ ἐμέμφετο Διουσιῶ· ὁ δ’ 5
 ἀκούσας ὅτι παρὰ Θεοδότῃν εἶην εἰσεληλυθώς, πρόφασιν
 αὐτῆς ταύτης ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν e
 τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἡρώτα με εἰ συγγιγνοίμην ὄντως
 μεταπεμψαμένου με Θεοδότου. καγώ, “Παντάπασι,” ἔφην·
 ὁ δέ, “Ἐκέλευε τοίνυν,” ἔφη, “σοὶ φράζειν ὅτι καλῶς οὐδαμῇ
 ποιεῖς Δίωνα καὶ τοὺς Δίωνος φίλους ἀεὶ περὶ πλείονος 5
 αὐτοῦ ποιούμενος.” ταῦτ’ ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό
 με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν, ὡς ἤδη σαφῶς Θεοδότου μὲν
 ὄντος μου καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ’ ἐχθροῦ, καὶ οὐκ
 εὐνοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίῳ τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
 ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθο- 350
 φόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν
 ὄντες Ἀθήνηθεν, ἐμοὶ πολῖται, ἀπήγγελλον ὅτι διαβεβλη-

e3 διώκειν in marg. A¹: δίῳ A O (κειν s. v. A² O²) e2 συγγιγνοίμην A O: συγγενοίμην scr. recs. e8 γρ. αὐτοῦ δ’ O et αὐ supra καὶ A²: καὶ τοῦδ’ A O οὐκ] γρ. οὐκέτ’ O e9 ὅτι] διότι O² (δι s. v.)

μένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπειλοῖεν, εἴ
 5 που λήψονταιί με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ τινα τοιάνδε
 σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους
 εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω· οἱ δὲ πρόφασίν
 τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς πόλεως πέμπουσιν
 b τριακόντορον τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο
 Διονυσίου περὶ ἐμοῦ, λέγων ὅτι βουλομένην ἀπιέναι, καὶ
 μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν. ὁ δὲ συνωμολόγησεν καὶ ἀπέπεμψεν
 ἐφύδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ χρημάτων οὐτ' ἐγὼ ἔτι ἀπῆτουν
 5 οὔτε τις ἀπέδωκεν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα
 καταλαβὼν θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν
 Δία ἐπιμαρτυράμενος εὐθὺς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς
 c οἰκεῖοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διονύσιον,
 ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν—οὕτω γὰρ ἔλεγεν τε καὶ ἐνόει—
 αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς
 μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ βούλοιντο· “Ἐμὲ
 5 δ'” εἶπον ὅτι “σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ τρόπον σύσ-
 σιτον καὶ συνέστιον καὶ κουωνὸν ἱερῶν Διονυσίῳ ἐποίησας,
 ὃς ἴσως ἠγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ
 μετὰ σοῦ ἐαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν,
 d ἠδέεσθη δέ. οὐτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν
 οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμι, ἂν ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεη-
 θέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν
 ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε.” ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς
 5 τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ
 οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλλάξεσιν πάντων τῶν νῦν
 γεγονότων κακῶν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύ-
 e σιος ἀπέδωκεν τὰ χρήματα Δίῳνι ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη,

a 5 λήψονταιί A O : λήψονται in marg. O³ με] ἐμὲ A a 7 φρά-
 ζων A² (v s. v.) : φράζω A b 1 καὶ ** λαμίσκον A : καὶ σαλαμίσκον
 O b 4 ἔτι A O : γρ. τι O b 7 ἠγγελλον τὰ in marg. A² :
 om. A c 2 ξεναπατίας A (et in marg. iterat A²) O c 7 ἴσως
 O³ (ως s. v.) : ἴσον A O d 6 γρ. διαλλάξεσι O : διαλέξεσι(v) A O

οὐκ ἂν ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τὰνθρώπινα—Δίωνα
 γὰρ ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἂν
 ῥαδίως—νῦν δὲ ὀρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
 πεπλήκασιν. καίτοι τὴν γε αὐτὴν Δίωv εἶχεν βούλησιν 351
 ἦνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλοι, ὅστις μέτριος,
 περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως
 τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσιν
 γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστιν δὲ οὐκ ἂν 5
 τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν, ἐπι-
 βουλεύσας καὶ συνωμότας συναγαγών, πένης ὢν καὶ ἑαυτοῦ
 μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος,
 εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς καλῶν b
 τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς τε
 καὶ ἑταίροις παρακελεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης
 φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐερ-
 γετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ 5
 ψηφισμάτων διανεμῶν, ἣ μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ
 πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμι-
 κροτέρων χρήματα διανέμη μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ c
 οὔτε Δίωv οὔτε ἄλλος ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δυνάμει ἐκὼν εἶσιν
 ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, ἐπὶ πολι-
 τεῖαν δὲ καὶ νόμων κατασκευῆν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ
 ἀρίστων, οὗ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φόρων γιγνο- 5
 μένην· ἂ δὴ Δίωv νῦν πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν
 ἀνόσια τοῦ ὀρᾶσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν,
 ὅμως ἔπταισεν ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν
 ἐχθρῶν, θαυμαστὸν παθὼν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος d
 ἀνοσίων πέρι, σῶφρων τε καὶ ἔμφρων, τὸ μὲν ὄλον οὐκ ἂν

a 2 δεῖν Λ² (extra v.) O²: om. A O b 2 *** διαφορῇ Λ: καὶ
 διαφορῇ O b 3 ἑταίροις A (sed αἰ in ras.) ἐγκαλεῖ A (sed ἦ ex
 εἰ fecit A²) O (sed ἦ s. v. O²) b 6 διανεμῶν γρ. διανέμειν O
 c 1 γὰρ A² O² (s. v.): οὐν A O c 2 ἐκὼν A et in marg. O: om. O
 εἶσιν fecit a: εἰσίν (ut vid.) A c 5 φόρων A O: φυγῶν vulg.
 c 6 δὴ Δίωv νῦν re vera A: νῦν δὴ Δίωv al. c 8 ἔπταισεν ex
 ἔπταισεν fecit A²

ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου
 δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἶ πάθοι, ὃν χειμῶν
 5 μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαισίω καὶ
 ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειεν
 βία. ταῦτ' οὖν καὶ Δίωνα ἔσφηλεν· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐ-
 τὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας
 e εἶχον καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον,
 ᾧ δὲ σφαλῆις κείται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.

352 Τὰ δὲ μετὰ τὰ νῦν ρηθέντα ἃ συμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηγαί-
 τέ μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς Σικε-
 λίαν ἀφίξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ρηθῆναι
 δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων. εἰ δ' ἄρα
 5 τῶν νῦν ρηθέντων εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς
 τὰ γενομένα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέν τω, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ
 ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

H

b Πλάτων τοῖς Δίωτος οἰκείους τε καὶ ἑταίρους
 εὖ πράττειν.

Ἄδ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε ὄντως, πειρά-
 σομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν. ἐλπίζω δὲ οὐχ
 5 ὑμῖν μόνοις συμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα, μάλιστα γὰρ μὴν
 c ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρακούσαις, τρίτοις δὲ
 ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν
 ἀνοσιουργὸς γέγονεν· ταῦτα γὰρ ἀνιάτα καὶ οὐκ ἂν ποτέ
 τις αὐτὰ ἐκνήψειεν. νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν.

5 Ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραν-

d 7 δὲ O² (h s. v.): δὲ A ἔσφηλεν A O: ἔσφηλεν δι' ὀλιγίστων
 vulg. (δι' ὀλιγίστων in marg. O) e 1 ἔλαθον O²: ἔτυχον A O
 a 1 & A² (s. v.) O²: om. A O a 5 νῦν A O: τὰ νῦν A² (τὰ s. v.) O²
 b 1 numerum et superscriptionem Πλάτων . . . πράττειν om. A (relicto
 spatio). nempe diorthota (A²), qui haec omnia cum scholiis addidit,
 priori epistolae haec continuavit, ideoque omnes quae sequuntur
 epistolas falso numero insignivit c 4 & A O: ἡ O² (s. v.)